

Τοποθέτηση της ΑΣΓΜΕ (Στέλλα Βαλαβάνη, μέλους του ΔΣ της ΑΣΓΜΕ) στην ακρόαση φορέων της ΔΙΑΚΟΜΜΑΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ (19-10-2017)

Κυρία Πρόεδρε ,κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Ως **Ανώτατη Συνομοσπονδία Γονέων Μαθητών Ελλάδας (ΑΣΓΜΕ)** το ζήτημα του Δημογραφικού στη χώρα μας, το προσεγγίζουμε από την πλευρά ότι οι νέοι άνθρωποι σήμερα πριν φτιάξουν οικογένεια, ξέρουν το τι τους περιμένει. Η ζωή αλλάζει άρδην όταν έρθει το πρώτο παιδί. Στις συνθήκες που ζούμε, με τις τεράστιες δυσκολίες και τις απαιτήσεις, καθημερινά τα νέα ζευγάρια βρίσκονται μπροστά σε ερωτηματικά στο πως θα μπορούν να ανταποκριθούν ταυτόχρονα σε όλα. Αυτό από μόνο του είναι ανασταλτικός παράγοντας.

Μεγαλώνει η ηλικία που οι νέοι αποφασίζουν να κάνουν οικογένεια γιατί ακριβώς οι κοινωνικές πολιτικές οικονομικές συνθήκες είναι τέτοιες που δεν τους το επιτρέπουν να κάνουν πιο νωρίς παιδί. Όποτε όταν μεγαλώνει η ηλικία αυτόματα μικραίνει και ο αριθμός των παιδιών και αυτό είναι κατανοητό από όλους μας δεν χρειάζεται να το αναλύσω. Ο μέσος όρος όπου αποφασίζουν οι άνθρωποι να κάνουν οικογένεια και παιδιά έχει μεγαλώσει. Βλέπουμε ζευγάρια 40 ετών που αποκτούν για πρώτη φορά παιδί. Αυτό είναι ένα πολύ σοβαρό ζήτημα και φυσικά δεν εξαρτάται από μια προσωπική επιλογή ότι αποφασίζω να κάνω παιδί στα 40 μου χρόνια. Στα 40-42 χρόνια να κάνεις παιδί και τις περισσότερες φορές με εξωσωματικές, έχει και άλλα προβλήματα όπως αυτό της φυσικής αντοχής πχ άλλο μια γυναίκα και ένας άντρας 55 χρονών να έχουν παιδί στο Δημοτικό, έχουν από την φύση τους λιγότερες βιολογικές αντοχές για να το μεγαλώσουν , από ένα γονέα στην ηλικία των 30.

Και ποια είναι τα ζητήματα που εμποδίζουν ένα νέο ζευγάρι να κάνει οικογένεια για εμάς ;

Η ανεργία. Και το θέμα είναι τι μέτρα παίρνονται για την ουσιαστική της μείωση και όχι για την παρατεταμένη ανεργία με διάφορα προγράμματα που όλοι τα γνωρίζουμε. Τι έχει ανάγκη ένας νέος σήμερα στα 24-25 χρόνια για να κάνει οικογένεια ; σταθερή δουλειά με πλήρεις δικαιώματα.

Με την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων, ένα ζευγάρι απλά δεν μπορεί να ανταποκριθεί στα πάγια έξοδα (ΔΕΗ, ΝΕΡΟ, νοίκι, Φόρους κάθε είδους). Είναι αδύνατο να ανταποκριθούν στην μεταξύ τους συμβίωση πόσο άλλωστε και στο να αποφασίσουν να γεννήσουν ένα παιδί.

Πολύ περισσότερο όταν στις ατομικές συμβάσεις υπάρχει και ο όρος της μη εγκυμοσύνης ή του ορισμένου χρόνου, της μερικής απασχόλησης και της εκ περιτροπής εργασίας.

Το νέο ζευγάρι κάθε τέλος Αυγούστου βλέπει την αγωνία και το άγχος των γονιών όταν η προσχολική αγωγή δεν επαρκεί. Και φέτος χιλιάδες παιδιά έμειναν έξω από τους βρεφονηπιακούς σταθμούς, σε πολλά νηπιαγωγεία δεν λειτουργούν τμήματα προνηπίων, ενώ τα ολόημερα σήμερα που μιλάμε ένα

μήνα μετά το άνοιγμα των σχολείων πάνω από τα μισά υπολειτουργούν. Και σήμερα όσο ποτέ άλλοτε είναι ανάγκη για ένα νήπιο η ένταξη του σε βρεφονηπιακό όχι μόνο από την πλευρά της φύλαξης αλλά από την ανάγκη του για κοινωνικοποίηση, σωστή διατροφή και ουσιαστικά την ορθή ψυχοσωματική του ανάπτυξη ώστε να πάρει βάσεις για την παρά πέρα εξέλιξη του. Το ίδιο ισχύει για τα ολοήμερα που τώρα όσα λειτουργούν, λειτουργούν ως parking ενώ η οικογένεια έχει ανάγκη το παιδί της μέχρι της 4 ή 5 να ολοκληρώνει το εκπαιδευτικό του κομμάτι, να συνεχίζει με διάφορες πολιτιστικές και αθλητικές δραστηριότητες και να επιστρέφει σπίτι να ξεκουράζεται και να περνά το υπόλοιπο χρόνο του με την οικογένεια του. Αυτό έχουν ανάγκη οι νέοι άνθρωποι σήμερα έτσι οραματιζόμαστε την εκπαίδευση των παιδιών μας και αυτό είναι εφικτό το έχουμε δει να γίνεται στο παρελθόν σε άλλες χώρες.

Με την ηλικιακή αύξηση συνταξιοδότησης πλέον τα νέα ζευγάρια δεν έχουν βοήθεια από κάποιο πάππου ή γιαγιά διότι και αυτοί δουλεύουν. Φέτος όσο ποτέ άλλοτε δεχτήκαμε τηλέφωνα γονιών που αγωνιούσαν τι θα γίνει με το ολοήμερο κινδυνεύοντας να χάσουν τις δουλειές τους. Και δεν κινδυνολογούμε ο καθένας από σας μπορεί να το διασταυρώσει στο περίγυρο του ή να πάει έξω από ένα Δημοτικό για να δείτε πόσες γιαγιάδες ή άνεργες μαμάδες παίρνουν και κρατάνε τα παιδιά άλλων οικογενειών μέχρι να σχολάσουν οι γονείς τους.

Η δημόσια παιδεία δεν είναι δημόσια και δεν είναι για όλους είναι απλά για αυτούς που «έχουν». Οι γονείς σήμερα αναγκάζονται να πληρώσουν από την λίστα του Σεπτέμβρη που αγγίζει σε ΜΟ τα 100 €, την εκδρομή που θα πάει το παιδί στο δημόσιο κατά τα αλλά σχολείο (4 έως 9 € το λιγότερο 5 φορές το χρόνο), από τα φροντιστήρια Αγγλικών, γερμανικών, Γαλλικών (από 40-60 € / μήνα) διότι η δημόσια δωρεάν εκπαίδευση στο σχολείο δεν μπορεί να καλύψει ούτε το 1/5 της γνώσης αφήνοντας την παραπαιδεία να ανθίζει, οι πολιτιστικές εικαστικές δραστηριότητες ακόμα και στους Δήμους δεν είναι δωρεάν (χορός, ζωγραφική, μουσική, αθλητικές δραστηριότητες από 15 €/ μήνα) για να μην πούμε στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση όπου εκεί αν έχεις 2 παιδιά ένας μισθός πάει στα φροντιστήρια. Τα ξενόγλωσσα βιβλία στο λύκειο τα πληρώνουν ακόμη οι γονείς,

Και αυτό ενισχύεται με τους «περιπλανώμενους» καθηγητές από σχολείο σε σχολείο χωρίς την αναγκαία παιδαγωγική σταθερότητα της σχέσης με τους μαθητές, με την 2^η και 3^η ανάθεση που νομιμοποιείται και διευρύνεται, με τα χιλιάδες κενά εκπαιδευτικών και στη πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, με τα παιδιά που έχουν ανάγκη παράλληλης στήριξης την έχουν πλημμελώς ή και καθόλου ή οι γονείς αναγκάζονται να πληρώνουν, με το να μην έχει εξασφαλιστεί ακόμη η μεταφορά των μαθητών, ουσιαστικά η αυτοχρηματοδότηση στην παιδεία αποτελεί καθημερινό εμπόδιο στην στοιχειώδη λειτουργία των σχολείων και ο κατάλογος των προβλημάτων δεν έχει τελειωμό...

Έπειτα για του καλοκαιρινούς μήνες δεν υπάρχει καμιά κρατική μέριμνα για να καλυφτούν στο σύνολο οι ανάγκες των παιδιών για την καλοκαιρινή περίοδο για αναψυχή.

Τα ζητήματα της Υγείας και της Ιατροφαρμακευτικής Περίθαλψης με ολόένα να ανεβαίνουν τα ποσοστά, για την λαϊκή οικογένεια, συμμετοχής στο αυτονόητο, στο δικαίωμα στην υγεία (εμβόλια, φάρμακα, εξετάσεις, έλεγχος για αθλητικές δραστηριότητες κλπ) νομίζετε δεν είναι ανασταλτικός παράγοντας...ειδικά όταν το ζευγάρι στην ηλικία των 35-40 έχει να αντιμετωπίσει το μεγάλο κεφάλαιο που λέγεται υπογονιμότητα.

Για να μην σας βάλω το ζήτημα του ελεύθερου χρόνου...όποιος κουβεντιάζει με νέους αν έχουν την «τύχη» να δουλεύουν γιατί στο σύστημα που ζούμε το δικαίωμα στην δουλειά έχει γίνει τύχη...μας βάζουν πέρα από όλα τα παραπάνω και ποιος θα το μεγαλώσει τότε θα το βλέπω το παιδί που στο 21^ο αιώνα έχουμε γυρίσει πίσω στο μεσαίωνα και δουλεύουμε 10 με 12 ώρες,.... τότε λοιπόν θα το βλέπω και με τι κουράγιο και δύναμη θα το διαπαιδαγωγήσω ;;;

Είναι οξύμωρο γιατί σήμερα τα πράγματα είναι πολύ πιο εύκολα από μια πλευρά αφού η επιστήμη έχει προοδεύσει. Και όμως παρ' όλα αυτά, σ' αυτά τα θέματα τα πράγματα των προσωπικών σχέσεων και της δημιουργίας οικογένειας έχουν δυσκολέψει πάρα πολύ παρόλο που έφυγαν απ' τη μέση μια σειρά αναχρονιστικά εμπόδια. Στις σημερινές συνθήκες προβάλλεται πραγματικά το αδιέξοδο του συστήματος. Τα πράγματα έχουν γίνει πολύ δύσκολα για τα νέα ζευγάρια. Οι επιλογές είναι μεν πιο ελεύθερες, πιο συνειδητές, π.χ. στο να κάνεις παιδί. Αλλά σήμερα υπάρχουν όλα τα παραπάνω εμπόδια που η ελεύθερη επιλογή έχει χαθεί.

Και είναι οξύμωρο διότι το ίδιο το σύστημα που σ' ένα βαθμό έδωσε τη δυνατότητα και στις γυναίκες να δουλεύουν, να ξεπεραστούν μια σειρά αναχρονιστικά πράγματα, διατηρεί τους πιο βαθύς, σύγχρονους αναχρονισμούς και βάζει χίλια εμπόδια για την δημιουργία οικογενείας από τα νέα ζευγάρια.

Εμείς ως ΑΣΓΜΕ διεκδικούμε και απαιτούμε για τα ζητήματα της Παιδείας άμεσα για να καλυφτούν οι ανάγκες της λαϊκής οικογένειας έτσι ώστε το σχολείο και η παιδεία για ένα νέο ζευγάρι στο να κάνει οικογένεια να μην του είναι τροχοπέδη :

- Να ξεκινήσει ΑΜΕΣΑ η Ενισχυτική Διδασκαλία στα Γυμνάσια και η Πρόσθετη Διδακτική στήριξη στα Λύκεια με όλες τις αναγκαίες προσλήψεις εκπαιδευτικών, όχι στη διδασκαλία με 2^η και 3^η ανάθεση.
- 15 μαθητές ανά τάξη για νήπια, α' και β' δημοτικού, 20 μαθητές για τις άλλες τάξεις.

- Να δοθεί ένα δωρεάν γεύμα σε όλους τους μαθητές με ευθύνη του Υπουργείου Παιδείας. Να υπάρχει δωρεάν μεταφορά για όλους τους μαθητές.
- Να εξασφαλιστεί σύγχρονη κτηριακή και υλικοτεχνική υποδομή, επαρκή χρηματοδότηση των σχολικών επιτροπών. Βρεφονηπιακοί σταθμοί και σύγχρονα νηπιαγωγεία που να καλύπτουν και τις ανάγκες των προνηπιων με 15 παιδιά ανά τμήμα.
- Να ξεκινήσουν όλες οι απαραίτητες ενέργειες από τους αρμόδιους φορείς για την επισκευή, βελτίωση των σχολικών κτιρίων, την ανέγερση νέων όπου χρειάζεται και τον απαιτούμενο έλεγχο αντισεισμικής θωράκισης.
- Να μη δίνεται ούτε 1€ από την τσέπη των λαϊκών οικογενειών για τη μόρφωση των μαθητών και τη λειτουργία του σχολείου.
- Εδώ και τώρα άμεση κάλυψη όλων των κενών στα σχολεία. Άμεσα να πραγματοποιηθούν διορισμοί μόνιμου προσωπικού στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.
- Να λειτουργήσουν παντού όπου χρειάζεται τα Τμήματα Ένταξης και η παράλληλη στήριξη.
- Κανένα παιδί χωρίς ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Άμεσα δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και εμβόλια για όλα τα παιδιά χωρίς προϋποθέσεις.